

Bài của Alelie Coronel-Camitan

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Philippines.

Dave nghe mẹ gõ cửa phòng ngủ của mình. Đã đến lúc thức dậy rồi! Em ấy lặn ra khỏi giường và đi rửa mặt. Sau đó, em ấy đến cùng với mẹ, cha, và các anh chị em ở phòng trước.

"Chào buổi sáng," mẹ nói. Dave nở nụ cười ngái ngủ. Gia đình họ quỳ xuống, và cha dâng lên một lời cầu nguyện để bắt đầu ngày của họ.

Mẹ nói: "Mẹ muốn chia sẻ một câu thánh thư tuyệt vời buổi sáng hôm nay." Mẹ mở Sách Mặc Môn ra. "Đây là Mô Rô Ni 7:45. 'Và Lòng bác ái có thể nhện nhục lâu dài, và là nhân từ.'"

Dave nghĩ về câu thánh thư khi em ấy sẵn sàng đi học. Trước khi bước ra khỏi cửa, em ấy đã dâng lên một lời cầu nguyện. Dave cầu nguyện: "Xin hãy giúp con trở nên tử tế hôm nay."

Trong lớp học, Dave cảm thấy vui sướng khi làm bài tập ở trường. Em ấy lắng nghe kỹ trong khi cô Frida đưa cho họ một số từ mới để học.

Chẳng bao lâu đã đến giờ ăn trưa. Dave mua một ít khoai lang phủ caramen và một ít nước trái cây lạnh. Em ấy ngồi xuống với những người bạn và bắt đầu trò chuyện.

Chẳng bao lâu, em ấy nghe một vài bạn ở bàn bên cạnh. Hai cậu bạn đang trêu chọc một cậu bé mới chuyển đến tên là Jose. Jose khá thấp bé so với tuổi của mình, nhưng cậu ấy rất tử tế với những người khác và chăm chỉ trong lớp học. Những cậu bé khác có bữa ăn trưa, nhưng Jose thì không.

"Tại sao cậu lại thấp bé như vậy?" Antonio hỏi: "Nhà cậu không có thức ăn sao?"

Dave quay về phía hai cậu bạn vừa đúng lúc thấy Joaquin lấy cái túi của Jose và ném cho Antonio. Jose chạy theo Antonio để lấy lại đồ của mình.

Jose nói: "Xin hãy trả túi cho mình."

Nhưng Antonio và Joaquin không nghe theo. Joaquin nói: "Túi xách của cậu cũ và xấu lắm!"

Dave nghe tất cả những lời ác ý đó, nhưng em ấy lại rất ngần ngại để giúp đỡ Jose. Những bạn khác sẽ nghĩ gì? Joaquin và Antonio cũng sẽ chế nhạo em ấy chẳng?

SỰ TỬ TẾ TRONG GIỜ ĂN TRƯA

Các cậu bé khác cũng chế nhạo cậu ấy chẳng?

Rồi em ấy nghĩ về câu thánh thư mẹ đọc buổi sáng hôm đó. *Lòng bác ái là nhân từ.* Chúa Giê Su Ky Tô muốn em ấy nhân từ, tử tế. Đó là điều đúng để làm. Dave đứng dậy và đối mặt với mấy cậu bé khác. "Hãy ngừng trêu chọc Jose. Xin hãy trả lại cho cậu ấy cái túi."

Joaquin hỏi: "Cậu có vấn đề gì vậy?" "Tại sao cậu lại đùa ác ý với Jose như vậy? Cậu ấy không làm điều gì sai cả," Dave nói. Sau đó cậu hít một hơi thật sâu. "Chúa Giê Su yêu thương tất cả chúng ta, và Ngài muốn chúng ta trở nên tử tế. Xin đừng trêu chọc Jose nữa. Bắt nạt là sai. Nếu cậu tiếp tục làm điều đó, thì mình sẽ nói với cô Frida."

Antonio cuối gằm mặt xuống. Cậu đưa lại cho Jose cái túi. Antonio lầm bầm: "Mình xin lỗi." Cậu và Joaquin trở về chỗ ngồi.

"Cảm ơn cậu", Jose nói. Dave vỗ vai Jose. "Bây giờ chúng ta làm bạn nhé." Jose mỉm cười.

Ở nhà, Dave kể cho gia đình nghe điều đã xảy ra. Cha nói: "Điều đó thật không dễ dàng, nhưng con đã làm đúng." Mẹ nói: "Mẹ tự hào về con vì đã tử tế." Ngày hôm sau khi mẹ giúp gói đồ ăn trưa, Dave hỏi: "Chúng ta có thể làm hai cái bánh sandwich được không ạ?"

"Tại sao vậy? Con đói vậy à?" Mẹ hỏi. Dave cười. "Không ạ, nhưng hôm qua con thấy Jose không có thức ăn. Con muốn chia sẻ thức ăn của mình ạ."

"Thật là một ý kiến tuyệt vời!" Mẹ lấy thêm bánh mì và Dave làm một cái bánh sandwich khác.

Vào giờ ăn trưa, Dave và Jose ngồi ăn bánh sandwich với nhau. Cần có can đảm để ngăn những đứa trẻ khác bắt nạt Jose. Dave yêu thương người bạn mới của mình, và em ấy biết Cha Thiên Thượng rất vui vì em ấy đã chọn để trở nên tử tế. ●

